

ความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการที่มีต่อมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่ง
วิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

The Opinions of Academic Staff about the standard academic workload of
academic rank at Srinakharinwirot University

ณัฐภาส ทวารวงศ์

Nattapas Thavornwong

นักทรัพยากรบุคคล สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Human Resources Officer, Office of the President, Srinakharinwirot University

e-mail: nattapas@g.swu.ac.th

Received: June 28, 2022; Revised: August 11, 2022; Accepted: September 16, 2022

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นบุคลากรสายวิชาการ สังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 537 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นโดยรวมและทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก และการเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยรวมและในแต่ละด้านพบว่า 1) เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน ($P < .05$) และรายด้านแตกต่างกันทุกด้าน ($P < .05$) ยกเว้นด้านที่ 5 2) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยมีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่ 6 ตำแหน่งอาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกับตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ($P < .05$) 4) ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างจากผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่ 1 และด้านที่ 5 มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 5) ผู้ที่มีคณะวิชาจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน ($P < .05$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่ 1 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความคิดเห็นแตกต่างกับกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ ($P < .05$) ด้านที่ 3 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความคิดเห็นแตกต่างกับกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์/สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์/อื่นๆ ($P < .05$) ด้านที่ 6 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความคิดเห็นแตกต่างกับกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ ($P < .05$) 6) ผู้ที่มีคณะวิชาจำแนกตามพันธกิจและเป้าหมายของหน่วยงานต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่ 5 กลุ่มที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างกับกลุ่มที่ 2 ($P < .05$) 7) ผู้ที่เคยใช้และไม่เคยใช้มาตรฐานภาระงานทางวิชาการมีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่ 1 ด้านที่ 4 และด้านที่ 5 มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความคิดเห็น, มาตรฐานภาระงาน, ภาระงานทางวิชาการ, ตำแหน่งทางวิชาการ

Abstract

The purposes of this study were to investigate and compare the opinions of academic staff about the standard academic workload of academic rank at Srinakharinwirot University. The samples consisted of 537 people by stratified random sampling. The instrument used was a five rating scale questionnaire. Data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, T test, a One-Way ANOVA. The research results revealed that: The opinions of academic staff in overall and each aspects were agreed at a high level. And a comparison of opinions overall and in each aspect found that 1) There was statistically significant difference at the level of .05 between the opinions of male and female academic staff to in overall and each aspects, except the aspect of part 5. 2) There was no statistically significant difference between the opinions of academic staff with different status toward the standard academic workload of academic rank at Srinakharinwirot University in overall and each aspects. 3) There was no statistically significant difference between the opinions of academic staff with different academic rank toward the standard academic workload of academic positions at Srinakharinwirot University in overall and each aspects, except the aspect of part 6 there was statistically significant at the level of .05 between opinions of the lecturers and assistant professors. 4) There was statistically significant difference at the level of .05 between the opinions of academic staff with number of years of teaching experience toward the standard academic workload of academic rank at Srinakharinwirot University in overall and each aspects, except the aspect of part 1 and part 5. 5) There was statistically significant difference at the level of .05 between the opinions of academic staff with faculty differences toward the standard academic workload of academic rank at Srinakharinwirot University in overall and each aspects, such as aspect of part 1 there was statistically significant difference opinions between health sciences and physical sciences, health sciences and humanities, part 3 there was statistically significant difference opinions between health sciences and education/social sciences/humanities/other, and part 6 there was statistically significant difference opinions between health sciences and physical sciences. 6) There was no statistically significant difference between the opinions of academic staff divided by their mission and objective of institutions toward the standard academic workload of academic positions at Srinakharinwirot University in overall and each aspects, except the aspect of part 5 was significant at the level of .05 between the 1st group and the 2nd group. 7) There was statistically significant difference at the level of .05 between the opinions of academic staff who used and not used the standard academic workload of academic rank at Srinakharinwirot University in overall and each aspects, except the aspect of part 1, part 4 and part 5.

Keyword: Opinion, Standard workload, Academic workload, Academic rank

บทนำ

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ได้กำหนดมาตรฐานภาระงานทางวิชาการ เพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและพัฒนาองค์ความรู้ที่เหมาะสมต่อการดำรง

ตำแหน่ง โดยให้สถาบันอุดมศึกษานำไปออกข้อบังคับให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ประกอบกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2541 หมวด 1 มาตรา 7 “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม” มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้จัดทำมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยและเกณฑ์การคิดภาระงานเชิงปริมาณที่เป็นมาตรฐานกลาง เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของมหาวิทยาลัย โดยออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลงวันที่ 14 มิถุนายน 2553 เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้งนี้ภาระงานด้านการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ของผู้สอนระดับอุดมศึกษา ถือเป็นภารกิจหลักที่เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาอุดมศึกษาสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ และเป็นภารกิจที่ผู้สอนระดับอุดมศึกษาสมควรปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง โดยมีความลุ่มลึกทางวิชาการมากขึ้นตามความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในศาสตร์ของแต่ละสาขาวิชา ในระบบสถาบันอุดมศึกษานั้น การติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้เป็นภาระงานที่เห็นได้จากผลงานวิชาการที่ผู้สอนสร้างขึ้น (อรุณี ม่วงน้อยเจริญ และคณะ, 2543)

จากการศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายวิชาการ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ระหว่างปัจจัย 3 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านการสนับสนุนภายในสาขาวิชา และด้านภาระงาน ปรากฏว่าคณาจารย์มีความพึงพอใจโดยรวมต่อการปฏิบัติงานในระดับมาก และปัจจัยด้านภาระงาน ด้านการบริหาร และด้านการสนับสนุน มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในเชิงบวก และปัจจัยด้านภาระงาน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านการบริหารและการสนับสนุน ดังนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญต่อการจัดการภาระงานที่สอดคล้องกับความต้องการของคณาจารย์ (สุรีย์ เข็มทอง และกิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย, 2554) ประกอบกับการศึกษาของ Houston et al. (2006) ที่สำรวจความพึงพอใจของนักวิชาการต่อการทำงานและเกณฑ์ภาระงาน รวมทั้งความคาดหวังและการเห็นคุณค่าในสถาบันการศึกษา จากนักวิชาการของมหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่งในประเทศนิวซีแลนด์ ผลการวิจัยพบว่าผู้ที่เกี่ยวข้องในเกณฑ์ภาระงานที่กำหนดว่าควรมีการจัดสรรอย่างโปร่งใสและเหมาะสม (ร้อยละ 64 ในปี 2003 เปรียบเทียบกับร้อยละ 40 ในปี 2002) ส่วนการสอบถามเรื่องจำนวนชั่วโมงต่อภาระงานที่เหมาะสมมีความแตกต่างกันมาก เช่น การเตรียมการสอนในหัวข้อใหม่มีผู้ตอบว่าใช้เวลา 40 ชั่วโมง ถึง 360 ชั่วโมง การเตรียมสอนปฏิบัติการหนึ่งครั้ง มีผู้ตอบว่าใช้เวลา 1.5 ชั่วโมง ถึง 15 ชั่วโมง ซึ่งการศึกษาส่วนมากระบุจำนวนชั่วโมงภาระงานเกี่ยวกับชั่วโมงการสอนอย่างละเอียด แต่ไม่ได้ระบุภาระงานที่เหมาะสมในการสร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพ บางคณะวิชาพยายามทำงานทุกอย่างให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด โดยไม่ได้คำนึงถึงการลดงานบางอย่างลง และปัญหาส่วนมากของทุกมหาวิทยาลัยคือไม่มีเวลาพอที่จะทำงานวิจัย และขาดเงินทุนอุดหนุนงานวิจัย การศึกษานี้แนะนำว่ามีปัจจัยที่ช่วยทำให้การสร้างโมเดลภาระงานสำเร็จ โดยจัดสรรภาระงานตามลักษณะงานของแต่ละคณะวิชาไม่ใช่แบ่งเป็นภาพรวมเหมือนกันทุกหน่วยงาน ควรมีการปรึกษากันระหว่างผู้บริหารและนักวิชาการเพื่อพัฒนารูปแบบที่เหมาะสม การจัดสรรงานควรมีความโปร่งใสชัดเจน ควรมีการทบทวนโมเดลที่ใช่ว่ามีความแม่นยำในการวัดภาระงานที่แท้จริงหรือไม่ และนักวิชาการควรมีการรายงานความสอดคล้องของภาระงานกับชั่วโมงในการปฏิบัติงานจริง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ในการสอน คณะวิชาจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา คณะวิชาจำแนกตามพันธกิจและเป้าหมายของหน่วยงาน และการใช้มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ ของบุคลากรสายวิชาการที่ต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและภาพรวมต่างกันหรือไม่ จากแบบวัดเจตคติที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดของลิเคิร์ทและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมืออย่างละเอียด เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนของแบบวัดที่สร้างขึ้น (ธีรภัทร สุดโต และอภิรักษ์ นาคอำพัน, 2560) ทั้งนี้ผลการศึกษาจะได้ทราบถึงความ

คิดเห็นในมิติต่าง ๆ รวมทั้งปัญหาและข้อเสนอแนะ ของบุคลากรสายวิชาการที่มีต่อมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการพิจารณาในการพัฒนาหรือปรับปรุงมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นบุคลากรสายวิชาการ สังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2555 (เดือนมิถุนายน 2555 ถึงเดือนพฤษภาคม 2556) จำนวน 1,254 คน และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 537 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นชั้นภูมิ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการที่มีต่อมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบเติมคำตอบ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ เพศ สถานภาพ ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ในการสอน คณะวิชาจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา คณะวิชาจำแนกตามพันธกิจและเป้าหมายของหน่วยงาน และการใช้มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 76 ข้อ ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 และผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.87 ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการจัดเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นบุคลากรสายวิชาการ สังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 537 คน ด้วยตนเอง โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 421 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 70 แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์หาค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) ความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ สถานภาพ และการใช้มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าที (t-test) ส่วนตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ในการสอน คณะวิชาจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา และคณะวิชาจำแนกตามพันธกิจและเป้าหมายของหน่วยงาน ดำเนินการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way analysis of variance : ANOVA) (กัญญา ลินทรรัตน์ศิริกุล, 2550)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 299 คน (71%) และเพศชาย 122 คน (29%) เมื่อจำแนกตามสถานภาพ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย 286 คน (67.70%) และข้าราชการ 135 คน (32.10%) เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า เป็นตำแหน่งอาจารย์ 310 คน (73.60%) รองลงมาคือตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ 77 คน (18.30%) และตำแหน่งรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ 34 คน (8.10%) เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอน < 5 ปี 214 คน (50.83%) และมีประสบการณ์ในการสอน $\geq$ 5 ปี 207 คน (49%) เมื่อจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ 191 คน (45.40%) รองลงมาคือสาขาศึกษาศาสตร์/สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ 124 คน (29.50%) สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ 104 คน (24.70%) และสาขาศิลปกรรมศาสตร์ 2 คน (50%) ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามคณะวิชาจำแนกตามพันธกิจและเป้าหมายของหน่วยงาน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ 1 มีภาระงานหลักด้านการผลิตบัณฑิต 388 คน (92.20%) รองลงมา คือ กลุ่มที่ 3 มีภาระงานหลักด้านการบริการวิชาการ 17 คน (4%) และกลุ่มที่ 2 มีภาระงานหลักด้านการวิจัย 16 คน (3.80%) เมื่อจำแนกตามการใช้มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยใช้ 220 คน (52.30%) และเคยใช้ 201 คน (47.70%)

2. การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน พบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($M=3.764$, $S.D. = 0.694$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก ดังตาราง

มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	บุคลากรสายวิชาการ (n= 421)		ระดับความคิดเห็น
	M	S.D.	
1. การกำหนดภาระงานทางวิชาการรวมของแต่ละหน่วยงานและภาระงานทางวิชาการรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นกลุ่ม	3.821	0.767	มาก
2. ภาระงานด้านการเรียนการสอนและพัฒนาบัณฑิต	3.732	0.746	มาก
3. ภาระงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ และผลงานทางวิชาการ	3.730	0.812	มาก
4. ภาระงานด้านการบริการวิชาการ	3.716	0.808	มาก
5. ภาระงานด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ	3.898	0.050	มาก
6. ภาระงานด้านการบริหารและกรรมการอื่น ๆ	3.689	0.814	มาก
รวม	3.764	0.694	มาก

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ สถานภาพ ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ในการสอน คณะวิชาจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา คณะวิชาจำแนกตามพันธกิจและเป้าหมายของหน่วยงาน และการใช้มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ พบว่า

3.1 บุคลากรสายวิชาการเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่ 1 ด้านที่ 2 ด้านที่ 4 และด้านที่ 6 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยด้านที่ 5 มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังตาราง

มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	เพศ				t	p
	ชาย (n=122)		หญิง (n=299)			
	M	S.D.	M	S.D.		
1. การกำหนดภาระงานทางวิชาการรวมของแต่ละหน่วยงานและภาระงานทางวิชาการรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นกลุ่ม	3.972	0.646	3.760	0.805	2.834	0.005*
2. ภาระงานด้านการเรียนการสอนและพัฒนานิสิต	3.907	0.630	3.661	0.778	3.104	0.002*
3. ภาระงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ และผลงานทางวิชาการ	3.836	0.815	3.686	0.808	1.720	0.086
4. ภาระงานด้านการบริการวิชาการ	3.855	0.798	3.660	0.807	2.260	0.024*
5. ภาระงานด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ	3.975	0.949	3.866	1.088	1.026	0.306
6. ภาระงานด้านการบริหารและกรรมการอื่น ๆ	3.933	0.661	3.589	0.849	4.443	0.000*
รวม	3.913	0.635	3.704	0.708	2.833	0.005*

* P<0.05

3.2 บุคลากรสายวิชาการที่มีสถานภาพเป็นข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.3 บุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ 6 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังตาราง

มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. การกำหนดภาระงานทางวิชาการรวมของแต่ละหน่วยงานและภาระงานทางวิชาการรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นกลุ่ม	ระหว่างกลุ่ม	1.693	2.000	0.847	1.440	0.238
	ภายในกลุ่ม	245.669	418.000	0.588		
	รวม	247.362	420.000			
2. ภาระงานด้านการเรียนการสอนและพัฒนานิสิต	ระหว่างกลุ่ม	2.110	2.000	1.055	1.904	0.150
	ภายในกลุ่ม	231.618	418.000	0.554		
	รวม	233.728	420.000			
3. ภาระงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ และผลงานทางวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	3.056	2.000	1.528	2.331	0.098
	ภายในกลุ่ม	273.953	418.000	0.655		
	รวม	277.009	420.000			
4. ภาระงานด้านการบริการวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	0.845	2.000	0.423	0.646	0.525

มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
	ภายในกลุ่ม	273.653	418.000	0.655		
	รวม	274.498	420.000			
5. ภาระงานด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ	ระหว่างกลุ่ม	0.399	2.000	0.199	0.180	0.835
	ภายในกลุ่ม	462.210	418.000	1.106		
	รวม	462.608	420.000			
6. ภาระงานด้านการบริหารและกรรมการอื่น ๆ	ระหว่างกลุ่ม	6.371	2.000	3.186	4.903	0.008*
	ภายในกลุ่ม	271.581	418.000	0.650		
	รวม	277.953	420.000			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.569	2.000	0.784	1.636	0.196
	ภายในกลุ่ม	200.442	418.000	0.480		
	รวม	202.010	420.000			

* P<0.05

3.4 บุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างจากกลุ่มบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ 2 ด้านที่ 3 ด้านที่ 4 และด้านที่ 6 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังตาราง

มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ประสบการณ์ในการสอน				t	p
	<5ปี (n=214)		≥5ปี (n=207)			
	M	S.D.	M	S.D.		
1. การกำหนดภาระงานทางวิชาการรวมของแต่ละหน่วยงานและภาระงานทางวิชาการรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นกลุ่ม	3.9013	.80712	3.7386	.71671	2.185	.029
2. ภาระงานด้านการเรียนการสอนและพัฒนานิสิต	3.8707	.69870	3.5884	.76754	3.949	.000*
3. ภาระงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ และผลงานทางวิชาการ	3.8470	.81418	3.6087	.79390	3.040	.003*
4. ภาระงานด้านการบริการวิชาการ	3.8760	.75182	3.5511	.83316	4.203	.000*
5. ภาระงานด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ	3.9486	1.06245	3.8454	1.03589	1.009	.314
6. ภาระงานด้านการบริหารและกรรมการอื่น ๆ	3.8949	.78079	3.4755	.79317	5.466	.000*
รวม	3.8898	.68690	3.6346	.67788	3.835	.000*

* P<0.05

3.5 บุคลากรสายวิชาการที่มีคณะวิชาจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ 1 ด้านที่ 3 และด้านที่ 6 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังตาราง

มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. การกำหนดภาระงานทางวิชาการรวมของแต่ละหน่วยงานและภาระงานทางวิชาการรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นกลุ่ม	ระหว่างกลุ่ม	6.454	3.000	2.151	3.724	0.012*
	ภายในกลุ่ม	240.908	417.000	0.578		
	รวม	247.362	420.000			
2. ภาระงานด้านการเรียนการสอนและพัฒนา นิสิต	ระหว่างกลุ่ม	3.210	3.000	1.070	1.936	0.123
	ภายในกลุ่ม	230.518	417.000	0.553		
	รวม	233.728	420.000			
3. ภาระงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ และ ผลงานทางวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	7.615	3.000	2.538	3.929	0.009*
	ภายในกลุ่ม	269.395	417.000	0.646		
	รวม	277.009	420.000			
4. ภาระงานด้านการบริการวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	1.821	3.000	0.607	0.928	0.427
	ภายในกลุ่ม	272.677	417.000	0.654		
	รวม	274.498	420.000			
5. ภาระงานด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมและ ศิลปะ	ระหว่างกลุ่ม	3.493	3.000	1.164	1.058	0.367
	ภายในกลุ่ม	459.115	417.000	1.101		
	รวม	462.608	420.000			
6. ภาระงานด้านการบริหารและกรรมการอื่น ๆ	ระหว่างกลุ่ม	5.893	3.000	1.964	3.011	0.030*
	ภายในกลุ่ม	272.059	417.000	0.652		
	รวม	277.953	420.000			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.947	3.000	1.316	2.770	0.041
	ภายในกลุ่ม	198.063	417.000	0.475		
	รวม	202.010	420.000			

* $P < 0.05$

3.6 บุคลากรสายวิชาการที่มีคณะวิชาจำแนกตามพันธกิจและเป้าหมายของหน่วยงานต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ 5 มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังตาราง

มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. การกำหนดภาระงานทางวิชาการรวมของแต่ละหน่วยงานและภาระงานทางวิชาการรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นกลุ่ม	ระหว่างกลุ่ม	1.333	2.000	0.667	1.132	0.323
	ภายในกลุ่ม	246.029	418.000	0.589		
	รวม	247.362	420.000			
2. ภาระงานด้านการเรียนการสอนและพัฒนานิสิต	ระหว่างกลุ่ม	1.028	2.000	0.514	0.923	0.398
	ภายในกลุ่ม	232.701	418.000	0.557		
	รวม	233.728	420.000			
3. ภาระงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ และผลงานทางวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	0.854	2.000	0.427	0.646	0.525
	ภายในกลุ่ม	276.156	418.000	0.661		
	รวม	277.009	420.000			
4. ภาระงานด้านการบริการวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	0.329	2.000	0.165	0.251	0.778
	ภายในกลุ่ม	274.169	418.000	0.656		
	รวม	274.498	420.000			
5. ภาระงานด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรม และศิลปะ	ระหว่างกลุ่ม	7.452	2.000	3.726	3.422	0.034*
	ภายในกลุ่ม	455.156	418.000	1.089		
	รวม	462.608	420.000			
6. ภาระงานด้านการบริหารและกรรมการอื่นๆ	ระหว่างกลุ่ม	0.335	2.000	0.168	0.252	0.777
	ภายในกลุ่ม	277.617	418.000	0.664		
	รวม	277.953	420.000			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.054	2.000	0.027	0.056	0.945
	ภายในกลุ่ม	201.956	418.000	0.483		
	รวม	202.010	420.000			

* $P < 0.05$

3.7 บุคลากรสายวิชาการที่เคยใช้และไม่เคยใช้มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่ 2 ด้านที่ 3 และด้านที่ 6 มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยด้านที่ 1 ด้านที่ 4 และด้านที่ 5 มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังตาราง

มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของ ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	การใช้มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ				t	p
	เคยใช้ (n=201)		ไม่เคยใช้ (n=220)			
	M	S.D.	M	S.D.		
1. การกำหนดภาระงานทางวิชาการรวมของแต่ละ หน่วยงานและภาระงานทางวิชาการรวมของผู้ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นกลุ่ม	3.823	0.717	3.820	0.813	0.032	0.975
2. ภาระงานด้านการเรียนการสอนและพัฒนานิสิต	3.620	0.748	3.834	0.731	-2.979	0.003*
3. ภาระงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ และผลงาน ทางวิชาการ	3.621	0.819	3.830	0.794	-2.656	0.008*
4. ภาระงานด้านการบริการวิชาการ	3.638	0.824	3.788	0.789	-1.914	0.056
5. ภาระงานด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ	3.821	1.071	3.968	1.027	-1.440	0.151
6. ภาระงานด้านการบริหารและกรรมการอื่น ๆ	3.598	0.805	3.772	0.814	-2.198	0.029*
รวม	3.687	0.672	3.835	0.706	-2.209	0.028*

* P<0.05

สรุปและอภิปรายผล

1. การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.1 การกำหนดภาระงานทางวิชาการรวมของแต่ละหน่วยงานและภาระงานทางวิชาการรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นกลุ่ม จากการที่บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านภาระงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ทำการประกาศเกณฑ์ภาระงาน โดยส่งเอกสารให้ทุกหน่วยงานและประกาศทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย 2) จัดประชุมชี้แจงภาระงานให้ทุกหน่วยงานส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมที่หอประชุมใหญ่ในปีการศึกษา 2553 และ 3) จัดทำระบบการกรอกข้อมูลภาระงานออนไลน์ทำให้บุคลากรมีโอกาสนำมาใช้ระบบภาระงานที่สะดวกรวดเร็วและเข้าถึงได้ง่าย รวมทั้งการแบ่งภาระงานหลักออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การสอน การวิจัย บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการบริหารและกรรมการอื่น ๆ สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสอดคล้องตามประกาศของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2551 เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ที่กำหนดภาระงานทั้งหมดในภาพรวมไม่น้อยกว่าสามสิบห้าหน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษาปกติ

1.2 ภาระงานด้านการเรียนการสอนและพัฒนานิสิต จากการที่บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลักคือการผลิตและพัฒนาบุคคลที่มีคุณภาพและคุณธรรมให้แก่สังคม จึงมีความเข้าใจในข้อกำหนดภาระงานด้านนี้ที่มีการให้สัดส่วนน้ำหนักของภาระงานของทุกกลุ่มเท่ากันไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 หรือเทียบเท่ากับ 18 หน่วยภาระงานต่อสัปดาห์ ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของ Houston et al., (2006) ที่ได้สอบถามเรื่องจำนวนชั่วโมงต่อภาระงานที่เหมาะสม พบว่า มีความแตกต่างกันมาก และส่วนมากระบุจำนวนชั่วโมงภาระงานเกี่ยวกับชั่วโมงการสอนอย่างละเอียด โดยการเตรียมการสอนในหัวข้อใหม่มีผู้ตอบว่าใช้เวลา 40 ชั่วโมง ถึง 360 ชั่วโมง และการเตรียมสอนปฏิบัติการหนึ่งครั้ง มีผู้ตอบว่าใช้เวลา 1.5 ชั่วโมง ถึง 15 ชั่วโมง สอดคล้อง

กับการศึกษาของ พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2527) ที่พบว่า ปริมาณงานด้านการสอนของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยรามคำแหง 7 คณะ ได้แก่ จำนวนวิชาที่สอน การสอน และการเตรียมการสอน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ แตกต่างกัน

1.3 ภาระงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ และผลงานทางวิชาการ จากการที่บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยกำหนดภาระงานด้านนี้สอดคล้องตามภาระงานหลักของแต่ละกลุ่ม เช่น กลุ่มที่ 1 หน่วยงานที่มีภาระงานหลัก ด้านการผลิตบัณฑิต เช่น คณะวิชา วิทยาลัย และสถาบัน มีภาระงานด้านวิจัยร้อยละ 20 แต่กลุ่มที่ 2 หน่วยงานที่มีภาระงานด้านการวิจัย เช่น สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ สถาบันวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ เป็นต้น มีภาระงานด้านวิจัยร้อยละ 50 การกำหนดภาระงานที่สอดคล้องกับหน่วยงานนี้มีแนวโน้มในการปฏิบัติได้จริง สอดคล้องกับการศึกษาด้านทัศนคติของนักวิชาการในสถาบันการศึกษา สาขาวิชาการตลาดที่ประเทศสหรัฐอเมริกาที่พบว่านักวิชาการที่มีภาระงานคล้ายกลุ่มที่ 1 ใช้เวลาในการทำภาระงานด้านวิจัยตามภาระงานจริงได้ร้อยละ 21 (Polonsky et al., 2003) และปัจจัยที่ช่วยให้ทำให้รูปแบบการจัดภาระงานประสบความสำเร็จคือการจัดสรรภาระงานตามลักษณะงานของแต่ละหน่วยงานไม่ใช่จัดแบ่งเป็นภาพรวมเหมือนกันทุกหน่วยงาน (Houston et al., 2006)

1.4 ภาระงานด้านการบริการวิชาการ จากการที่บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก อาจเนื่องมาจากภาระงานด้านนี้เป็นภาระงานรองของกลุ่มหน่วยงานที่ 1 ที่มีภาระงานหลักด้านการผลิตบัณฑิตและกลุ่มหน่วยงานที่ 2 ที่มีภาระงานหลักด้านการวิจัย ทั้งสองกลุ่มนี้มีข้อกำหนดของภาระงานด้านบริการวิชาการและอื่น ๆ ร้อยละ 20 แต่กลุ่มหน่วยงานที่ 3 มีภาระงานหลักด้านบริการวิชาการ คือ หน่วยงานที่มีภาระงานด้านการบริการวิชาการไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ซึ่งการแบ่งกลุ่มตามภาระงานนี้มีความสอดคล้องกับลักษณะงานหลัก การที่งานด้านบริการวิชาการสามารถบูรณาการเข้ากับงานด้านการเรียนการสอนและการวิจัย อีกทั้งแต่ละคณะวิชามีภารกิจด้านบริการวิชาการทุกคณะทำให้บุคลากรมีความเข้าใจและมีความคิดเห็นต่อเกณฑ์มาตรฐานภาระงานด้านนี้ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก แต่สัดส่วนภาระงานดังกล่าวมีความแตกต่างเมื่อเปรียบเทียบกับภาระงานในมหาวิทยาลัยต่างประเทศ เช่น มหาวิทยาลัยรัฐของประเทศจอร์เจียที่มีการศึกษาการแก้ปัญหาการแบ่งภาระงานได้นำเสนอรูปแบบการแบ่งภาระงานหลักออกเป็น 3 ส่วน คือ การสอนร้อยละ 40 การบริหารและบริการร้อยละ 15 และการวิจัยและพัฒนาวิชาการร้อยละ 45 (Kordzadze, 2013)

1.5 ภาระงานด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ จากการที่บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก อาจเนื่องมาจากภาระงานด้านนี้เป็นภาระงานที่สอดแทรกในแผนปฏิบัติงานตลอดปีตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่ทั้งคณะวิชาและหน่วยงานในมหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมต่อเนื่องตลอดปี ดังนั้น ภาระงานด้านนี้จึงเป็นภาระงานที่ทุกคนมีความเข้าใจและร่วมปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการศึกษาของ พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2527) ที่พบว่า ปริมาณงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแก่นักศึกษาภายในมหาวิทยาลัย อาจารย์ทั้ง 7 คณะ ใช้เวลาแตกต่างกัน โดยใช้เวลาไม่แตกต่างกันในเรื่องการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมให้แก่ประชาชนทั่วไป

1.6 ภาระงานด้านการบริหารและกรรมการอื่น ๆ จากการที่บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก อาจเนื่องมาจากภาระงานด้านนี้เป็นภาระงานที่มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ของภาระงานรวมยกเว้นผู้บริหาร ซึ่งการกำหนดภาระงานด้านนี้น้อยกว่านั้นสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2527) ที่ พบว่า ปริมาณงานด้านการบริหารของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงทั้ง 7 คณะ ใช้เวลาในด้านการบริหารเกี่ยวกับการประชุมกรรมการระดับมหาวิทยาลัยและงานด้านธุรการ ไม่แตกต่างกัน

2. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 บุคลากรสายวิชาการเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ 1 การกำหนดภาระงานทางวิชาการรวมของแต่ละหน่วยงานและภาระงานทางวิชาการรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นกลุ่ม ด้านที่ 2 ภาระงานด้านการเรียนการสอนและพัฒนานิสิต ด้านที่ 4 ภาระงานด้านการบริการวิชาการ และด้านที่ 6 ภาระงานด้านการบริหารและกรรมการอื่น ๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ยกเว้นด้านที่ 3 ภาระงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ และผลงานทางวิชาการ และด้านที่ 5 ภาระงานด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยที่บุคลากรสายวิชาการเพศชายมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิงทุกด้าน สอดคล้องกับการศึกษาของ Polonsky et al. (2003) ที่พบว่าความแตกต่างในมุมมองและทัศนคติของบุคลากรต่อการทำงานขึ้นอยู่กับตำแหน่งงาน อายุ เพศ ระยะเวลาในการทำงาน การจัดสรรภาระงานและผลงานทางวิชาการ

2.2 บุคลากรสายวิชาการที่มีสถานภาพเป็นข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบุคลากรสายวิชาการที่มีสถานภาพเป็นข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยได้รับการดูแลจากมหาวิทยาลัยอย่างเท่าเทียมและมหาวิทยาลัยมีการก่อตั้ง ตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2496 มีชื่อเสียงและประวัติยาวนาน บุคลากรจึงมีความรู้สึกภาคภูมิใจและมีความผูกพันในการทำงานกับองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตติยา ดวงสุวรรณ (2551) ที่ศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการกับพนักงานมหาวิทยาลัย ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการสาย ก และพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการไม่มีความแตกต่างกัน

2.3 บุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการกำหนดมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ มีความเท่าเทียมกันและสอดคล้องตามภาระหน้าที่ และสอดคล้องตามประกาศของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2551 เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ที่กำหนดภาระงานทั้งหมดในภาพรวมไม่น้อยกว่าสามสิบห้าหน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ และอาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มอาจารย์มีมากที่สุดคือ ร้อยละ 73.60 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 18.30 และรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์เพียงร้อยละ 8.10 และสอดคล้องกับการศึกษาของ Surratt et al. (2011) ที่พบว่าภาระงานสอนระดับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไม่แตกต่างจากระดับศาสตราจารย์ และการศึกษาของ Kordzadze (2013) ที่สำรวจภาระงานสอนของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการต่างกันมีภาระงานสอนเฉลี่ย ดังนี้ ศาสตราจารย์ 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รองศาสตราจารย์ 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งสอดคล้องกับภาระงานสอนของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ 8 - 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ 6 ภาระงานด้านการบริหารและกรรมการอื่น ๆ บุคลากรสายวิชาการ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยบุคลากรตำแหน่งอาจารย์เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานภาระงานระดับมาก ($M=3.762$) ซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์เห็นด้วยในระดับปานกลาง ($M=3.462$)

2.4 บุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่ 2 ภาระงานด้านการเรียนการสอนและพัฒนานิสิต ด้านที่ 3 ภาระงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ และผลงานทางวิชาการ ด้านที่ 4 ภาระงานด้านการบริการวิชาการ และด้านที่ 6 ภาระงานด้านการบริหารและกรรมการอื่น ๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยด้านที่ 1 การกำหนดภาระงานทางวิชาการรวมของแต่ละหน่วยงานและภาระงานทางวิชาการรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นกลุ่ม และด้านที่ 5 ภาระงานด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อาจเกิดจากการที่

บุคลากรใหม่ที่เข้ามาในช่วง 5 ปี รับผิดชอบต่อเกณฑ์ภาระงานตั้งแต่ต้น เพราะมหาวิทยาลัยได้จัดทำร่างเกณฑ์ภาระงาน และทดลองใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 (ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วย มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ ของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2552 ฉบับลงวันที่ 23 กันยายน 2552) แต่กลุ่มบุคลากรที่ทำงานเกิน 5 ปี เป็นกลุ่มที่ต้องปรับตัวมากเนื่องจากการปฏิบัติงานแบบเดิมไม่มี เกณฑ์มาตรฐานกำหนด แต่ทั้งสองกลุ่มแม้จะมีความคิดเห็นแตกต่างกันต่างก็เห็นด้วยกับเกณฑ์ภาระงานในระดับมาก ทั้งสี่ด้าน แสดงว่ามีความพึงพอใจในเกณฑ์ภาระงานที่กำหนด ส่วนเกณฑ์ภาระงานด้านที่ 1 การกำหนดภาระงานทาง วิชาการรวมของแต่ละหน่วยงานและภาระงานทางวิชาการรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นกลุ่ม และด้านที่ 5 ภาระงานด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏฐา กริทธิธู (2550) ที่ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่างกัน มีความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานโดยรวมและในแต่ละด้าน เช่น ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ด้านความรับผิดชอบ ไม่แตกต่างกัน และ สอดคล้องกับการศึกษาของ นิสา เขียวพุ่มพวง (2555) ในการศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการปฏิบัติงาน หลังออกนอกระบบราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยมหิดลที่มีประสบการณ์ในการ ทำงานต่างกันพบว่ามีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.5 บุคลากรสายวิชาการที่มีกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ 1 การกำหนดภาระงานทางวิชาการ รวมของแต่ละหน่วยงานและภาระงานทางวิชาการรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นกลุ่ม กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพมีความคิดเห็นแตกต่างกับกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านที่ 3 ภาระงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ และผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความคิดเห็นแตกต่าง กับกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์/สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์/อื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และด้านที่ 6 ภาระงาน ด้านการบริหารและกรรมการอื่น ๆ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความคิดเห็นแตกต่างกับกลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง โดยกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สุขภาพเห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานภาระงานทั้งด้านที่ 1 และด้านที่ 6 มากกว่ากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ อาจเนื่องมาจากกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีลักษณะงานที่ชัดเจนกว่าเพราะส่วนมากเป็นวิชาชีพเฉพาะ เช่น คณะ แพทย์ศาสตร์ แตกต่างจากกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพที่มีภาระงานด้านการสอนวิชาพื้นฐานความรู้ให้คณะวิชาอื่น ๆ เพิ่มเติมจากภาระงานในหน่วยงานของตนเอง เช่น คณะวิทยาศาสตร์ และกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพเห็นด้วยกับเกณฑ์ มาตรฐานภาระงานด้านที่ 3 มากกว่ากลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์/สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์/อื่น ๆ สอดคล้องกับ การศึกษาของ Stringer et al. (2009) ที่พบว่าภาระงานที่มอบหมายกับชั่วโมงการทำงานจริงมีความสัมพันธ์กันน้อยและ มีความแตกต่างกันในแต่ละคณะวิชาขึ้นอยู่กับลักษณะงานของแต่ละหน่วยงาน การมอบหมายงานแบบเท่ากันหมดจึงไม่มี ความเหมาะสมและไม่ใช้เครื่องมือที่วัดหรือประเมินงานที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ Crespo & Bertrand (2013) ที่พบว่ากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพทุ่มเทเวลาในการทำงานให้กับหน่วยงานมากที่สุด และรองลงมาคือกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์

2.6 บุคลากรสายวิชาการที่มีคณะวิชาจำแนกตามพันธกิจและเป้าหมายของหน่วยงานต่างกัน มีความ คิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานอาจเนื่องมาจากการแบ่งคณะวิชาตามพันธกิจมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับลักษณะภาระงานหลัก ถึงแม้ว่ากลุ่มที่ 1 ที่มีภาระงานหลักด้านการผลิตบัณฑิต และกลุ่มที่ 3 ที่มีภาระ งานหลักด้านการบริการวิชาการ มีความเห็นด้วยกับมาตรฐานเกณฑ์ภาระงานในระดับมาก (3.907, 4.235) แต่กลุ่มที่ 2 ที่มีภาระงานหลักด้านการวิจัยมีความคิดเห็นต่อเกณฑ์ภาระงานในระดับปานกลาง (3.313) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาระงาน

ด้านการวิจัยเป็นภาระงานที่อาศัยปัจจัยหลายอย่าง ดังเช่นการศึกษาของ อรุณี ม่วงน้อยเจริญ และคณะ (2543) ที่ชี้ให้เห็นว่า การกำหนดมาตรฐานภาระงานด้านการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ของผู้สอนระดับอุดมศึกษา ไม่สามารถกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกันได้ แต่จะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับธรรมชาติและวิธีการศึกษาของศาสตร์ที่มีอยู่ในแต่ละสาขาวิชา เมื่อพิจารณาภาระงานเป็นรายด้าน พบว่าเกณฑ์ภาระงานด้านที่ 5 ด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ กลุ่มที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกับกลุ่มที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 อาจเกิดจากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากบุคลากรบางส่วนที่ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าหลักฐานในการปฏิบัติงานด้านนี้ไม่ชัดเจนและกิจกรรมที่แตกต่างกันใช้ระยะเวลาแตกต่างกันออกไปทำให้การคิดภาระงานทำได้ยาก

2.7 บุคลากรสายวิชาการที่เคยใช้และไม่เคยใช้มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ 2 ภาระงานด้านการเรียนการสอนและพัฒนานิสิต ด้านที่ 3 ภาระงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ และผลงานทางวิชาการ และด้านที่ 6 ภาระงานด้านการบริหารและกรรมการอื่น ๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผู้ที่เคยใช้เกณฑ์มาตรฐานภาระงานร้อยละ 47.7 และไม่เคยใช้ 52.30 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Wilborn et al. (2013) ที่สำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ภาระงาน พบว่า มีผู้ที่รับรู้ว่าการแบ่งภาระงานอย่างเป็นทางการร้อยละ 37 และไม่รู้ว่ามีการแบ่งภาระงานอย่างเป็นทางการร้อยละ 40 ซึ่งการแบ่งภาระงานส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน ผลการวิจัยครั้งนี้แม้ว่าทั้งสองกลุ่มจะมีความเห็นในระดับมากต่อเกณฑ์ภาระงาน แต่กลุ่มที่เคยใช้เกณฑ์มาตรฐานภาระงานเห็นด้วยในระดับต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่เคยใช้เกณฑ์ภาระงาน อาจเนื่องมาจากงานประจำที่ปฏิบัติสอดคล้องกับเกณฑ์ภาระงานที่กำหนด ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยใช้มาตรฐานเกณฑ์ภาระงานนี้ไม่ได้รู้สึกว่าเป็นภาระงานที่แตกต่าง ทั้งนี้ความคิดเห็นต่อภาระงานด้านที่ 1 การกำหนดภาระงานทางวิชาการรวมของแต่ละหน่วยงานและภาระงานทางวิชาการรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นกลุ่ม ด้านที่ 4 ภาระงานด้านการบริการวิชาการ และด้านที่ 5 ภาระงานด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ บุคลากรสายวิชาการ ที่เคยใช้และไม่เคยใช้มาตรฐานภาระงานทางวิชาการมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการที่มีต่อมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนี้ เป็นการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรที่สำคัญ ทำให้เข้าใจบุคลากรในภาพรวม การวิจัยนี้สามารถนำไปพัฒนาความเข้าใจให้กับบุคลากรในประเด็นที่ยังขาดความเข้าใจ และใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงเกณฑ์ภาระงานในอนาคตต่อไป ควรศึกษาเพิ่มเกี่ยวกับ อีกทั้งการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ไม่ได้ศึกษาเชิงคุณภาพ ซึ่งอาจทำให้ขาดข้อมูลหรือรายละเอียดเชิงลึก ดังนั้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษแบบเจาะลึกเฉพาะกลุ่มคณะวิชา โดยเน้นศึกษาเชิงคุณภาพให้มากขึ้น และควรขยายขอบเขตการศึกษาเปรียบเทียบกับมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาอื่น เพื่อศึกษาแนวทางปรับปรุงและพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สนับสนุนทุนวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กัญญา ลินทร์ตันศิริกุล. (2550). การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ One – way Analysis of Variance and Multiple Regression Analysis. *วารสารการวัดผลการศึกษา*. 29 (85). 5-12.
- ณัฏฐา กริทธิรัฐ. (2550). *การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีรภัทร สุดโต และอภิรัตน์ นาคอำพัน. (2560). การวัดเจตคติ. *วารสารการวัดผลการศึกษา*. 34 (96). 1-14.
- นิตา เขียวพุ่มพวง. (2555). การศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการปฏิบัติงานหลังออกนอกระบบราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. (2527). การศึกษาเปรียบเทียบปริมาณงานของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรีย์ เข็มทอง และกิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย. (2554). การประเมินความพึงพอใจการปฏิบัติงานของบุคลากรสายวิชาการในสาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. *วารสารการจัดการสมัยใหม่*. 9 (2). 41-53.
- อรุณี ม่วงน้อยเจริญ, อรสา ภาววิมล และลักขมณ สมานสินธุ์. (2543). รายงานผลการศึกษาโครงการศึกษามาตรฐานภาระงานขั้นต่ำของผู้สอนระดับอุดมศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- อาทิตติยา ดวงสุวรรณ. (2551). การศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการกับพนักงานมหาวิทยาลัย กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. *วารสารวิทยบริการ*. 19 (2). 12-15.
- Crespo, M., & Bertrand, D. (2013). Faculty Workload in a Research Intensive University: A Case Study. Centre Interuniversitaire de Recherche en Analyse des Organisations. 1-27.
- Houston, Don; Meyer, Luanna H.; Paewai, Shelley. (2006). Academic Staff Workloads and Job Satisfaction: Expectations and Values in Academe. *Journal of Higher Education Policy & Management*. 28 (1). 17-30.
- Kordzadze, M. (2013). Solving Problems of Inequity in Academic Staff Workload Distribution. *Education Science and Psychology*. 2 (24). 39-48.
- Polonsky ,M., Juric, B., & Mankelov, G. (2003). Attitudes about Work Practices, Time Allocation and Publication Output: Profiles of U.S. Marketing Academics. *Journal of Marketing Education*. 25 (3) 218-230.
- Stringer, M., MacGregor, C., & Watson, R. (2009). Department head leadership and the use of faculty credit hours as a measure of faculty workload. *New Horizons in Education*. 57 (2). 44-58.
- Surratt, C.K., Kamal, K.M., & Wildfong, P.L.D. (2011). Research Funding Expectations as a Function of Faculty Teaching/Administrative Workload. *Research in Social and Administrative Pharmacy*. 7. 192-201.
- Wilborn,T., Timpe, E.M., Wu-Pong, S., Manolakis, M.L., Karboski, J.A., Clark, D.R., & Altieri, R. J. (2013). Factors influencing faculty perceptions of teaching workload. *Currents in Pharmacy Teaching and Learning*. 5. 9-13.